

IZGRAĐENI OKOLIŠ

Uporaba izgrađenog okruženja – Posjet kulturnoj baštini ili kulturnim znamenitostima (ili drugim javnim mjestima)

Iskustvo osobe s demencijom često se zanemaruje u projektiranju izgrađenih okoliša, parkova i javnih prostora. Život s demencijom trebao bi oblikovati okvir. To uključuje gledanje na svijet očima ljudi koji žive s demencijom ili gledanje iznutra.

Organizirajte obilazak s vodičem za osobe s demencijom po mjestima na kojima se nalaze znamenitosti, tematski muzeji, stare tvornice ili slično. Razmislite i o posjeti muzeja na otvorenom.

Photo by Jacob Lund from Noun Project

Na što obratiti pažnju!

Što rade u gužvi, glasnim ili zbunjujućim situacijama? Kada ste vani sa svojom starijom osobom, koliko im je ugodno u javnosti? Ako njihovo ponašanje može postati nekontrolirano ili ekstremno na mjestima kao što su kafići, umjetničke galerije ili muzeji, tada razmislite koji ćete pristup poduzeti da riješite situaciju. Razmislite o njihovoj tipičnoj reakciji na prepuna, glasna ili prometna mjesta.

Čini li ih boravak u javnom okruženju uzrujanim, ljutim, pretjerano umornim, tjeskobnim ili uplašenim? Ili se uzrujaju kad se planovi iznenada promijene?

Utjeha – Osobe koje žive s demencijom mogu se osjećati usamljeno, što uzrokuje osjećaj tjeskobe i nesigurnosti. Potrebno im je okruženje ugone i osnaživanja.

Privrženost – Osobe s demencijom trebaju osjećati pripadnost.

Inkluzija – Osobe s demencijom teško mogu biti uključene u situacije u kojima drugi nemaju iste poteškoće. Individualizirana njega i fizičke postavke pomažu ljudima da se osjećaju dijelom grupe.

Identitet – osoba s demencijom je jedinstvena. Životna priča osobe trebala bi biti ugrađena u sve interakcije u okruženju skrbi.